

II.

Skapelse-legender hos den gamla tidens kulturfolk.

Den moderna civilisationen har sina rötter uti det gamla Kaldäen och Egypten, där kulturella minnesmärken, som bevarats under ända till omkring 7000 år, förefinnas i tämligen stor mängd. Visserligen har man funnit spår af en ännu mycket äldre kultur, med omkring 50000 år gamla anor, uti kalkgrottorna i södra Frankrike och norra Spanien, hvilkas väggar äro täckta med färgade afbildningar af hufvudsakligen djur, sådana som mammut, ren och hästar. Men denna tids konstnär har låtit sin fantasi sväfva endast kring jaktens eftersträfvade föremål och i mindre grad kring kvinnan, med hvilken han delade sitt byte, då detta var öfverflödande. Något tillflöde från denna period, kallad Magdalénien-tiden, kan ej spåras till vår tids civilisation, men så många flera, som leda tillbaka till Kaldäens och Egyptens klassiska jord.

»I den tiden, då intet, som kallas himmel, fanns i höjden och intet nedantill hade fått namn af jord», det vill säga då hvarken himmel eller jord existerade, säger den kaldäiska legenden, »fanns endast Apsu, oceanen, deras fader, och Tiâmat, kaos, alltings moder». Vatten från oceanen och kaos blandades; ur blandningen, som inneslöt vår världs ur-element spirade småningom lifvet fram.